

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący)

SSN Marek Siwek (sprawozdawca)

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi I. D.

na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego w sprawie III KO (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 24 września 2019 r.,

I. odrzuca skargę,

II. zwalnia skarżącego od wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 10 czerwca 2019 r. I. D. wniósł do Sądu Najwyższego pismo zatytułowane „Wniosek z wnioskami”, w którym zawarł stwierdzenie „Wniosek z wnioskami o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie III KO (...)”.

W treści pisma I. D. wskazał na dokonane przez sędziów Sądu Najwyższego oraz sędziów innych sądów zaniechanie działań, które wyrządziło szkodę nie tylko na jego interesie prawnym, ale także na prawidłowym funkcjonowaniu wymiaru sprawiedliwości. Stwierdził, że szkoda ta została wyrządzona poprzez naruszenie m.in. przepisów art. 115 § 4 k.p.k. w zw. z art. 236 § 1 k.k. w zw. z art. 239 § 1 k.k. w zw. z art. 42 ust. 3 Konstytucji RP w zw. z art. 189 § 2 k.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na

naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Kwestię wymagań formalnych skargi reguluje art. 6 przytoczonej wyżej ustawy. Zgodnie z ust. 1 tego przepisu skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Jak stanowi art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, skarga powinna ponadto zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Jak wskazuje treść przytoczonego na wstępie pisma inicjującego niniejsze postępowanie I. D. w uzasadnieniu skargi nie przytoczył okoliczności, które uzasadniałyby jego żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania, pomimo iż według przytoczonej wyżej regulacji, był do tego zobligowany.

Z tego powodu Sąd Najwyższy orzekł jak w pkt. I sentencji.

Rozstrzygnięcie z pkt. II uzasadnia treść art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość – skarżący jest pozbawiony wolności, co powoduje, że uiszczenie przez niego wydatków byłoby zbyt uciążliwe.